

Θόδωρος Σκυλακάκης

Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Μέλος της Ομάδας του
Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 2010

Ενημέρωση Τύπου

Ο ευρωβουλευτής κ. Θόδωρος Σκυλακάκης έστειλε επιστολή στους βουλευτές και ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, στην οποία τους ενημερώνει για την επιχειρηματολογία που επρόκειτο να παρουσιάσει, σε σχέση με τη θέση περί «μηδενισμού του ελλείμματος μέχρι το τέλος του 2011», αν δεν είχε μεσολαβήσει η διαγραφή του από την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Ακολουθεί η σχετική επιστολή.

Θόδωρος Σκυλακάκης

Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Μέλος της Ομάδας του
Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 2010

Κύριοι συνάδελφοι,

Για ενημέρωσή σας, επισυνάπτω την επιχειρηματολογία την οποία θα ανέπτυσσα, σε σχέση με τη θέση περί «μηδενισμού του ελλείμματος μέχρι το τέλος του 2011», εφόσον δεν είχε μεσολαβήσει η διαγραφή μου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματος.

Με τιμή,

Θόδωρος Σκυλακάκης

Γιατί είναι μη ρεαλιστική η θέση περί μηδενισμού του ελλείμματος, μέχρι το τέλος του 2011, χωρίς τα προβλεπόμενα μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής

Οι βασικές θέσεις της πρότασης, που παρουσιάστηκε αρχικά την 7^η Ιουλίου και επαναλήφθηκε σε γενικές γραμμές στην ομιλία της ΔΕΘ, ότι μεγάλο μέρος του ελλείμματος οφείλεται σε δημιουργική λογιστική ή στον οικονομικό κύκλο και ότι θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε σημαντικό μέρος της προσαρμογής με «αντισταθμιστικά μέτρα» και πώληση και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, δεν εδράζονται στην οικονομική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα:

Η θέση περί μικρότερου ελλείμματος

Στην παρουσίαση της 7 Ιουλίου ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμαράς δήλωσε ότι:

«Από το 13,6% που ήταν το συνολικό έλλειμμα του 2009, αν αφαιρέσουμε το 3,7% της «δημιουργικής λογιστικής» του ΠΑΣΟΚ, το έλλειμμα πέφτει στο 9,9%. Από αυτό το 9,9%, το 3,2% είναι κυκλικό έλλειμμα, ενώ το 6,7% είναι διαρθρωτικό... Τα μέτρα που ήδη λήφθηκαν με το Μνημόνιο εκτιμάται ότι θα μειώσουν το διαρθρωτικό έλλειμμα κατά 5,5% μέσα στο 2010 και επί πλέον 1,1% με την επέκτασή τους το 2011. Σύνολο 6,6% όσο σχεδόν το διαρθρωτικό μας έλλειμμα. Φτάνουν!... μέχρι το τέλος του 2011 θα έχουμε εκμηδενίσει και το διαρθρωτικό έλλειμμα (με τα μέτρα που ήδη λήφθηκαν, όχι παραπάνω) και το κυκλικό έλλειμμα (με τα αντισταθμιστικά...). Δηλαδή θα έχουμε μηδενίσει το σύνολο του ελλείμματος».

Υποστηρίζεται συνεπώς ότι το έλλειμμα το 2009 ήταν 9,9% του ΑΕΠ και όχι 13,6% όπως υποστηρίζει η Eurostat (επιφυλασσομένη μάλιστα να το αναθεωρήσει για δεύτερη φορά προς τα πάνω). Ακολουθούν δε στη συνέχεια όλοι οι σχεδιασμοί για την μείωση του ελλείμματος έχοντας ως βάση το 9,9% με την αιτιολογία ότι υπήρξε «δημιουργική λογιστική» από πλευράς κυβέρνησης. **Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: Η Eurostat κάνει λάθος και το πραγματικό μας έλλειμμα είναι πολύ μικρότερο ή οι υπολογισμοί περί ελλείμματος 9,9% είναι εκτός πραγματικότητας;**

Τι περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων στην παρουσίασή της 7/7/2010 ως «δημιουργική λογιστική», με την αναθεώρηση της οποίας μειώνεται το έλλειμμα κατά 3,7% του ΑΕΠ:

- Περιλαμβάνεται δαπάνη 500 εκ. ευρώ για την πληρωμή της πρώτης δόσης του επιδόματος αλληλεγγύης που καταβλήθηκε το 2010 και με την ψήφο της ΝΔ στην Βουλή. **Πώς μπορεί να αφαιρεθεί από το έλλειμμα μια δαπάνη που νόμιμα καταβλήθηκε;**
- Περιλαμβάνεται 1 δις ευρώ έσοδα από τους ημιυπαίθριους (όπου ακόμα προσπαθεί το κράτος να εισπράξει έσοδα με πενιχρά αποτελέσματα). **Πώς μπορεί να μειώνεται το έλλειμμα, με ένα έσοδο που ουδέποτε υπήρξε;**
- Περιλαμβάνεται 1 δις ευρώ «επιπλέον υστέρηση εσόδων». **Πώς μπορεί να θεωρείται «δημιουργική λογιστική» και να μειώνει το έλλειμμα, το γεγονός ότι λόγω ύφεσης και αδυναμίας των φοροεισπρακτικών μηχανισμών το κράτος εισέπραξε λιγότερα έσοδα;**

- Περιλαμβάνεται 1,3 δις Ευρώ αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. **Πως μπορεί να είναι «δημιουργική λογιστική» και να μην υπολογίζεται στο έλλειμμα η επιτάχυνση πληρωμής πραγματικών υποχρεώσεων;** Και πως συμβιβάζεται η θέση αυτή με την πρόταση για επιτάχυνση των πληρωμών των δημοσίων επενδύσεων;

Η θέση περί κυκλικού ελλείμματος

Η ύφεση στην Ελλάδα δεν προέρχεται πλέον από τον οικονομικό κύκλο (η Ευρώπη άλλωστε ήδη αρχίζει να ανακάμπτει), αλλά από το απλό γεγονός ότι αφρόνως ζούσαμε υπεράνω των δυνάμεων μας, με νέα δανεικά ύψους 30 τουλάχιστον δισεκατομμυρίων ετησίως και έπαψαν πλέον να μας δανείζουν, διότι φτάσαμε σε έναν συνδυασμό δημοσίου χρέους, ελλείμματος και εξωτερικού δημοσίου χρέους μοναδικό σε παγκόσμιο επίπεδο. **Αν μια οικονομία με ΑΕΠ 237 δις υποχρεωθεί να ζήσει χωρίς 30 δις το χρόνο, προφανώς θα μπει σε βαθιά ύφεση και κανείς στον κόσμο δεν μπορεί να το εμποδίσει αυτό.** Ιδίως αν τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια που έχει δανειστεί επί μια τριακονταετία αντί για επενδύσεις χρηματοδότησαν κυρίως την κατανάλωση, μέσω ρουσφετολογικών διορισμών, εκτεταμένης διαφθοράς και χαριστικών συντεχνιακών ρυθμίσεων.

Η θέση περί αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας

Η πώληση και αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας επίσης **δεν μπορεί σε δύο χρόνια να αποφέρει 50 δις, διότι οι σχετικές διαδικασίες, είτε αφορούν λίγα μεγάλα ακίνητα είτε δεκάδες χιλιάδες μικρά (δημιουργία μητρώου των διαθέσιμων ακινήτων, εκκαθάριση τίτλων και απαιτήσεων επί των ακινήτων, πολεοδομικός έλεγχος και προσδιορισμός των όρων δόμησης και των χρήσεων γης, διαδικασίες αντικειμενικής αποτίμησης της αξίας τους, διερεύνηση της διεθνούς αγοράς, διεθνείς διαγωνισμοί πώλησης ή αξιοποίησης, πιθανές δικαστικές προσφυγές σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, κ.λπ.), θα απαιτούσαν πολύ μεγαλύτερο διάστημα, πριν καν αρχίσει το φυσικό έργο της αξιοποίησης.** Ακόμα όμως κι αν με κάποιο τρόπο αυτό επιτυγχάνονταν, υπό τις σημερινές συνθήκες (με τη χώρα δηλαδή να έχει ελάχιστη αξιοπιστία στις διεθνείς αγορές) και με δεδομένο το μικρό βάθος της ελληνικής αγοράς ακινήτων, οι τιμές πώλησης θα ήταν πολύ μικρότερες της πραγματικής τους αξίας και οι παράπλευρες επιπτώσεις (υπερπληθώρα προσφοράς), θα οδηγούσαν σε κατάρρευση την εγχώρια αγορά ακινήτων.

Όσο για την ιδέα της **υποθήκευσης** μεγάλου μέρους της δημόσιας περιουσίας στις ξένες τράπεζες και του δανεισμού με βάση την υποθήκευση αυτή, αυτή έχει δύο θεμελιώδεις αδυναμίες: Πρώτον, **οι διεθνείς τράπεζες δεν δανείζουν σήμερα χωρίς να έχουν γίνει προηγουμένως οι διαδικασίες που προαναφέρθηκαν, ώστε να μπορούν να εκτιμήσουν τη χρηματική ροή που θα προκύψει αν βρεθούν στην ανάγκη να κατασχέσουν το ακίνητο.** Δεύτερον, αν υπάρξει αδυναμία εκπλήρωσης των δανειακών υποχρεώσεων, **μεγάλος αριθμός ακινήτων του δημοσίου θα βρεθεί στα χέρια των ξένων σε πάρα πολύ χαμηλές τιμές.**

Η θέση περί «αντισταθμιστικών μέτρων» ή «μέτρων ανάσες»

Τέλος, ανεδαφική είναι και η υπόθεση ότι θα μπορούσε σήμερα με τα «αντισταθμιστικά μέτρα» ή «μέτρα ανάσες» που παρουσιάστηκαν, να αυξηθεί το ΑΕΠ κατά 7% στην επόμενη

διετία. Κατ' αρχήν η πραγματική απόδοση των μέτρων αυτών στη διάρκεια της επόμενης διετίας, υπερεκτιμάται κατά τάξεις μεγέθους (π.χ. παρεμβάσεις στην αγορά κατοικίας και στην θερμομόνωση των κτιρίων, δυνατότητα επιτάχυνσης μεγάλων έργων), ενώ πολλά από αυτά αφορούν ουσιαστικά είτε πρόσθετο έμμεσο δανεισμό από την ΕΕ (πρόσθετη προεξόφληση ομολόγων από ΕΚΤ για πληρωμή κατασκευαστών, μεταφορά υποχρεώσεων χρηματοδότησης εθνικής συμμετοχής ΕΣΠΑ), που απλώς μεταφέρουν το πρόβλημα στο μέλλον και δεν αποτελούν μέτρα πολιτικής, αν δεν έχουμε πρώτα την αποδοχή όσων πρόκειται να μας δανείσουν.

Δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα:

- **Επιτάχυνση της κατασκευής των εν εξελίξει μεγάλων έργων με σύμβαση παραχώρησης ή ΣΔΙΤ. Επίπτωση κατά την πρόταση της 7^{ης} Ιουλίου ύψους 1,2% του ΑΕΠ.**

Η αύξηση της απορρόφησης των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και ιδίως των μεγάλων έργων προβλέπεται ήδη ρητά στο μνημόνιο με συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα και έχει ληφθεί υπ' όψη στους μακροοικονομικούς υπολογισμούς. Κατά συνέπεια δεν αποτελεί εναλλακτικό μέτρο. Στα «μέτρα ανάσες» της ΝΔ αναφέρεται ως βασικός τρόπος της επιτάχυνσης η «επίσπευση απαλλοτριώσεων» και η «άμεση εξόφληση των υποχρεώσεων του δημοσίου προς τις εμπλεκόμενες κατασκευαστικές εταιρείες, οι οποίες πρέπει να αναλάβουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις για την υλοποίηση του προγράμματος». **Κατ' αρχήν η εξόφληση υποχρεώσεων στις κατασκευαστικές εταιρείες αναφέρεται χωριστά στην πρόταση της 7^{ης} Ιουλίου, με πρόσθετη επίπτωση 1,3% του ΑΕΠ (υπολογίζεται δηλαδή η «επίπτωση» από το ίδιο μέτρο δύο φορές). Δεν απαντάται επίσης πώς θα υπάρξει επιπλέον «επιτάχυνση» ύψους 3 δις, σε δύο χρόνια, όταν υπάρχουν ήδη συγκεκριμένες συμβάσεις που έχουν υπογραφεί μεταξύ παραχωρησιούχων και ελληνικού δημοσίου, αλλά και παραχωρησιούχων και διεθνών τραπεζών που χρηματοδοτούν τα έργα και προβλέπουν συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα.**

- **Αναβάθμιση του θερμοδυναμικού αποθέματος κατοικιών. Επίπτωση κατά την πρόταση της 7^{ης} Ιουλίου ύψους 0,7% του ΑΕΠ.**

Ο αρμόδιος τομεάρχης της ΝΔ κ. Χατζηδάκης όταν παρουσίασε το σχετικό πρόγραμμα για τα σπίτια ως υπουργός (27/8/2009), δήλωσε ότι το σχετικό πρόγραμμα θα διαρκέσει δύο χρόνια, με δημόσια δαπάνη 400 εκ Ευρώ και θα κινητοποιήσει συνολικούς πόρους 1 δις ευρώ. Η κ. Μπιρμπίλη προχωρεί ήδη το σχετικό πρόγραμμα με μισό προϋπολογισμό (200 εκ. Ευρώ). **Στην περίπτωση που εφαρμοζόταν το αρχικό πρόγραμμα του κ. Χατζηδάκη θα ήταν δυνατόν (αν όλα πάνε καλά και οι πολίτες ανταποκριθούν παρά την κρίση), να κινητοποιηθούν λοιπόν επιπλέον 300 εκ. Ευρώ ιδιωτικοί πόροι στη διετία (τα υπόλοιπα 200 εκ. θα μπου ούτως ή άλλως στην οικονομία σε άλλη δράση του ΕΣΠΑ). Το 0,7% του ΑΕΠ, για το οποίο μιλά η πρόταση της 7^{ης} Ιουλίου είναι 1,6 δις Ευρώ. Από πού προκύπτουν τα άλλα 1,4 δις;**

Η θέση περί σεβασμού του μνημονίου.

Ο κ. Σαμαράς (7/7/2010), δηλώνει: «Θα σεβαστούμε απολύτως τους όρους που υπέγραψε η χώρα... Μόλις και εφ' όσον καταφέρουμε να μειώσουμε το έλλειμμα και το χρέος ταχύτερα, ή βρεθούμε με σημαντική ρευστότητα, θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε με σοβαρότητα και συνέπεια στο επόμενο βήμα: στην επανεξέταση των όρων του Μνημονίου και την πιθανή αποδέσμευση απ' αυτό».

Στην παράγραφο 8 της δανειακής σύμβασης αναφέρεται ότι:

«Η διαθεσιμότητα των Δανείων που έπονται του πρώτου εξαρτάται από τη θετική απόφαση των Κρατών Μελών της Ευρωζώνης (εκτός της Ελλάδας) μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εφεξής «ΕΚΤ»), με βάση τα πορίσματα της επαλήθευσης από την Επιτροπή ότι η εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής του Δανειολήπτη συμφωνεί με το πρόγραμμα προσαρμογής ή όποιους άλλους όρους προβλέπονται στην απόφαση του Συμβουλίου δυνάμει των Άρθρων 126 (9) και 136 της ΣΛΕΕ και του Μνημονίου Συνεννόησης.»

Σύμφωνα με το μνημόνιο:

«Η δημοσιονομική προσαρμογή θα πρέπει να γίνει η ακρογωνιαία λίθος του προγράμματος. Η κυβέρνηση δεσμεύεται να θέσει σε εφαρμογή ισχυρά μέτρα προσαρμογής, πέραν των όσων ανακοινώθηκαν το Μάρτιο αυτού του έτους, ύψους 11% του ΑΕΠ συνολικά έως το 2013, με πρόσθετα διορθωτικά μέτρα το 2014 για τη μείωση του ελλείμματος αρκετά κάτω από το 3% του ΑΕΠ.»

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμαράς ζητά να υπάρξει ένα άλλο μίγμα πολιτικής χωρίς λήψη πρόσθετων μέτρων δημοσιονομικής πολιτικής. Βασική δέσμευση του μνημονίου αποτελεί όμως η λήψη μέτρων 9,5% του ΑΕΠ πέραν των μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί από το 2011 μέχρι το 2014. **Από αυτά 5,6% προβλέπεται να ληφθούν το 2011 και το 2012. Πως θα εφαρμοστεί το «άλλο μίγμα» με ταυτόχρονο σεβασμό του μνημονίου που το αναιρεί;**

Κι αν δεν υπάρξει σεβασμός του μνημονίου πως θα χρηματοδοτηθεί το κράτος, όταν προϋπόθεση της λήψης κάθε δόσης είναι η τήρηση των όρων του μνημονίου το προηγούμενο διάστημα;